

INOROGUL

**Revista
Școlii Gimnaziale
„DIMITRIE CANTEMIR”
Oradea**

**Anul XIII - Nr. 24
Decembrie 2021**

**ISSN:2248-2237
ISSN-L:2248-2237**

Mobilitatea ERASMUS în vremuri de pandemie

prof. Andrei Mihaela

prof. Bărcan Florina

prof. Bălint Beáta Livia

prof. Pece Daniela

prof. Sălăgean Anne-Mari

Școala Gimnazială „Dimitrie Cantemir” Oradea este partener în Proiectul ERASMUS+ KA229 „Environmental Awareness”, cu numărul de referință 2019-1-IT02-KA229-062176_2, proiect de parteneriat strategic între școli din Italia, România, Turcia, Polonia și Spania. Activitățile acestui proiect, care se derulează în perioada 2019-2022, urmăresc să ofere elevilor deprinderi care să îi învețe importanța protejării mediului înconjurător, precum și mijloace și tehnici de protejare a mediului.

În perioada 8-12 noiembrie 2021, a avut loc întâlnirea transnațională de proiect. Școala-gazdă a fost **Szkola Podstawowa im. Jana Pawła II w Prokowie**, din localitatea Kartuzy, Polonia.

La această reuniune au participat, din partea Școlii Gimnaziale „Dimitrie Cantemir” Oradea: coordonatorul proiectului în unitatea noastră, Bărcan Florina Flavia (prof. pentru învățământul primar) și membrii echipei de

proiect: doamna director adjunct Bălint Beáta Livia (prof. de limba maghiară), Sălăgean Anne-Mari (prof. de limba engleză), Pece Daniela Georgeta (prof. pentru învățământul primar) și Andrei Mihaela Ramona (prof. de biologie).

Agenda de lucru a acestei întâlniri a demarat în **prima zi** (8 noiembrie) cu sosirea și întâmpinarea partenerilor de proiect la școală, unde oaspeții au

avut ocazia să se întâlnească cu primarul și responsabilul orașului pe probleme de mediu. Participanții au putut constata interesul crescut al autorităților privind aceste aspecte. După această întâlnire, oaspeții au asistat la un program artistic oferit de elevii școlii din Polonia. După-amiază, gazdele au organizat vizitarea unora dintre cele mai importante clădiri istorice din oraș. **A doua zi** (9 noiembrie), am vizitat Muzeul celui de-al Doilea Război Mondial și

ne-am plimbat pe malul Mării Baltice, în stațiunea turistică Sopot. **A treia zi** (10 noiembrie) a fost dedicată tot vizitelor. De dimineață am pornit spre atelierul de ceramică, unde am asistat la demonstrații de modelare a lutului, apoi am vizitat un muzeu în aer liber.

A patra zi (11 noiembrie), am vizitat școala, iar țările participante au

prezentat câte un film (PPT) cu istoricul școlilor, realizările elevilor și ale sistemelor de învățământ, apoi s-a prezentat *logo-ul* proiectului realizat de elevii fiecărei școli. Un alt punct pe agenda zilei l-au reprezentat activitățile fiecărei școli pentru tema mobilității din Polonia, „*Poluarea aerului*”. În cea de-**a cincea zi** (12 noiembrie), a avut loc evaluarea mobilității, festivitatea de înmânare a certificatelor și un spectacol susținut de elevii școlii-gază.

Prin participarea la această mobilitate au fost

create condițiile unei viitoare excelente colaborări între instituțiile partenere. Au fost

împărtășite practici educaționale europene de protejare a mediului. Ca rezultat al participării, profesorii au devenit mai motivați în derularea proiectului, și-au îmbogățit cunoștințele referitoare la alte sisteme de învățământ, au devenit mai încrezători în ei înșiși privind comunicarea în limba engleză și și-au îmbunătățit competențele în organizarea unor evenimente internaționale.

A fost o experiență inedită și de impact. Prin participarea la această întâlnire transnațională, s-a reușit a se pune bazele unui plan al proiectului pentru următoarele mobilități.

erasmus

Ziua Internațională a Bibliei

✞ prof. Nichita Diana

Elevii claselor a V-a C, a VII- a B și a VIII-a B ai Școlii Gimnaziale „Dimitrie Cantemir”, au sărbătorit Ziua Internațională a Bibliei.

Biblia este și va rămâne o carte de căpătâi pentru creștini. Copiii trebuie să aibă deprinderea de a citi Scriptura cu multă credință și

smerenie. Pentru a ne fi de folos lectura biblică, trebuie să aplicăm în viață ceea ce citim. Însă, ca să fie interpretată corect, este nevoie de pregătire specială și de credință lucrătoare.

Anul acesta, Ziua Mondială a Bibliei marchează 80 de ani de la prima sărbătoare dedicată Cărții Cărților. În anul 1941, președintele Statelor Unite ale Americii, Franklin D. Roosevelt, a declarat *Săptămâna Mulțumirii* ca

Săptămâna Națională a Bibliei. Acum, după 80 de ani, noi continuăm să onorăm pe Dumnezeu pentru că ne-a dat Cuvântul Său prețios.

Prin hotărârea Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române, creștinii din România se alătură celor care serbează la data de 13 noiembrie Ziua Mondială a Bibliei. Decizia a fost luată în 2006, iar sărbătoarea coincide în calendarul ortodox cu pomenirea Sfântului Ioan Gură de Aur, prăznuit de Biserică la 13 noiembrie.

Cele mai interesante curiozități despre Biblie au stârnit interesul omenirii încă din cele mai vechi timpuri. În primul rând, dintre acele curiozități despre Biblie pe care le știe toată lumea este faptul că această carte este de departe cea mai bine vândută.

Ea a fost tradusă în 2018 limbi. Cuvântul în sine „Biblie” înseamnă „cărți” și provine din

limba greacă. Inițial, această Carte Sfântă a fost scrisă în limbile ebraică, aramaică și greacă. Dintre cele mai interesante curiozități despre Biblie sunt și cele legate de cifrele ce au înconjurat această carte: peste 40 de autori au scris la ea, inspirați de Duhul Sfânt, apar 2930 de personaje și până la finalizarea lucrării așa cum o știm noi astăzi au durat 1500 de ani, începând cu 1450 î.Hr. Biblia este cartea cea mai tipărită și vândută din lume. Între 1815 și 1975 s-au

tipărit aproximativ 5 miliarde de exemplare.

Prima carte tipărită din lume a fost Biblia. Aceasta a văzut lumina tiparului în anul 1455, fiind realizată de tipograful german Johannes Gutenberg. În limba română a fost tipărită în anul 1688 și este cunoscută ca *Biblia de la București* sau *Biblia lui Șerban Cantacuzino*.

NIHIL SINE DEO!

26. September ► **Europäischer Tag der Sprachen**

∞ *prof. Untertender-Mérai Andrea*

Der Europäische Tag der Sprachen (EDL) wurde erstmals im Europäischen Jahr der Sprachen 2001 gefeiert. Im Anschluss an diese Aktion entschied das Ministerkomitee, den Europäischen Tag der Sprachen als jährliche Veranstaltung einzuführen, die jedes Jahr am 26. September stattfinden soll. Aus diesem Anlass organisieren jedes Jahr Millionen von Menschen in allen Mitgliedsstaaten des Europarates und anderen Teilen der Welt Veranstaltungen zur Förderung der Sprachenvielfalt und der Fähigkeit, andere Sprachen zu sprechen, oder nehmen an diesen teil.

Die allgemeinen Ziele dieses Tages sind, auf Europas reiche sprachliche und kulturelle Vielfalt aufmerksam zu machen, die aufrechterhalten und gefördert werden muss, aber auch auf die Notwendigkeit, die Bandbreite der im Laufe des Lebens erlernten Sprachen zu erweitern, um Mehrsprachigkeit zu begünstigen und interkulturelles Verständnis zu unterstützen. Der Europäische Tag der Sprachen ist eine Gelegenheit, alle in Europa gesprochenen Sprachen zu feiern, darunter auch weniger weit verbreitete und von Migranten benutzte.

Morar Evelin, VIII B

Bonta Jacob, VIII B

Neag Denisa, VIII B

Szmolen Alessia, VIII B

26 Septembrie ►

Ziua Europeană a Limbilor

Ziua Europeană a Limbilor (ZEL) a fost sărbătorită pentru prima dată în 2001, **Anul European al Limbilor**. În urma acestei acțiuni, Comitetul de Miniștri a decis să instituie Ziua

Europeană a Limbilor ca eveniment anual, desfășurat la data de 26 septembrie. Pentru a marca acest moment, milioane de oameni din toate statele membre ale Uniunii Europene și din alte părți ale lumii organizează sau participă în fiecare an la evenimente menite să promoveze diversitatea lingvistică și capacitatea de a vorbi alte limbi.

Obiectivele generale ale acestei zile sunt de a atrage atenția asupra bogatei diversități lingvistice și culturale a Europei, care trebuie menținută și promovată, dar și asupra necesității de a lărgi gama de limbi străine învățate de-a lungul vieții, pentru a promova multilingvismul și a încuraja înțelegerea interculturală. Ziua Europeană a Limbilor este o ocazie de a sărbători toate limbile vorbite în Europa, inclusiv cele mai puțin cunoscute și cele folosite de migranți.

Sloganul nostru:

**Ne place să creăm
din orice!**

Buburuzele creative 🌱 **clasa a III-a C**

✎ *prof. învă. primar Stanca Melinda*

*A*stăzi, mai mult ca oricând, munca are un caracter creator, iar cunoștințele și tehnicile se înnoiesc continuu, școala având și ea sarcina să-i pregătească pe elevi pentru a face față noilor cerințe, să

găsească mijloacele cele mai eficiente pentru dezvoltarea creativității.

*P*rocedeele care stimulează procesul căutării, al descoperirii, care trezesc curiozitatea și interesul copiilor, contribuie la formarea unei gândiri originale și productive. Această sarcină de *a crea din orice* revine cadrului didactic. Învățătorul stimulează *imaginația creatoare* a școlărilor prin diverse tehnici de lucru la orele de arte vizuale și abilități practice.

*E*levilor mei le place să facă lucruri unicat din hârtie, carton, mănuși, șervețele, castane, ghinde, pahare etc. Nu aruncăm nimic, ci refolosim. Pictează copaci de toamnă în culorile anotimpului; fac decorațiuni din materiale din natură:

ghinde, castane, măceșe, conuri de brad. Asamblează copaci de toamnă din role de hârtie, trunchiuri de copac din pahare și carton. Dar cel mai important este jocul. Ei confecționează și jucării din mănuși, din paie și din hârtie colorată, sau cei mai haioși păianjeni și alte animalețe.

*A*ceste obiecte sunt create de mâini dibace!

Vacanța Lui Nor

la clubul nostru de lectură

∞ prof. înv. primar Sabo Liana Teodora

Atunci când abia începi clasa a II-a te bucuri ca și elev că știi să citești și să socotești, că poți citi cursiv când dorești tu, fără să mai aștepti vreun adult binevoitor care să-ți citească. Ce bine era când mama, bunica sau vreo soră mai mare termina lucrul și îți citea o poveste înainte de culcare! Ziua în care mergeai la librărie să îți alegi o carte era o zi specială, de ținut minte, o zi plină de bucurie.

Dar, ca să fii elev în clasa a II-a C, neapărat știi despre clubul de lectură al clasei. Aștepti cu nerăbdare oferta editurii preferate și apoi le spui părinților cu emoție care și câte cărți ți-ai dori. Pe noi, elevii clasei, ne cunoaște și curierul firmei cu care colaborează editura. Doresc să vă povestesc și vouă pățania unei zile cu livrare. Sosea curierul cu două pachete mari învelite în hârtie maronie. Copiii, *albinuțele* mele din clasă, l-au zărit și au început să strige de bucurie. Acum, ca să vă dați seama cum au strigat, vă rog să închideți ochii, să faceți puțină liniște și sigur veți auzi sunete puternice, dar vesele. Au fost suficient de bine conturate și pline de bucurie, încât i-au pus mari semne de întrebare curierului. De obicei copiii le e indiferentă prezența unor pachete maronii mari, deci ce puteau conține? Nu se apropia Crăciunul, nici vreo altă sărbătoare. Mirarea și sperietura dânsului s-au transformat într-un zâmbet cald când a auzit că sunt cărți pe care urmează să le citim. Ce copii grozavi, nu-i așa?

Prima carte pe care am hotărât să o citim împreună este *Vacanța lui Nor*, scrisă și ilustrată de Ileana și Maria Surducan. Să nu cumva să credeți că a fost ușor să iau o decizie. Era important să fie o carte captivantă ca și conținut, să te îmbie să o citești doar când o vezi, să îți dorești să o răsfoiești iar apoi să nu te mai oprești din citit. Vacanța e un subiect preferat al vostru, copiii își fac repede prieteni, deci iată cartea potrivită!

Au ajuns să-l cunoască pe Nor încă de la început: un băiat cam de vârsta lor, hotărât și pus pe acțiune, căruia îi plăceau chiftelele. Nu-i așa că deja vă asemănați cu Nor și ați putea fi prieteni? Mai are ceva în comun cu voi: pasiunea pentru jocurile pe calculator, console, gadgeturi, o pasiune înflăcărată care îl ține închis în cameră, departe de razele soarelui, singuratic, fără prieteni, gata să creadă cu tărie că o oră, o zi sau mai rău o săptămână fără internet și laptop este cu adevărat o tragedie, cea mai neagră perioadă din viața lui. Dar nu avea să-și dea seama de acest lucru până când apare ideea părinților de a-l lăsa patru săptămâni la bunici în vacanța de vară. Bunica îl sufocă cu dragostea ei, iar bunicul, care creștea nori, îi dă în grijă niște nori pufoși, dar năvălași. Marea bucurie și salvare de la plictiseală se ivește atunci când Nor îi întâlnește pe Skai, paznicul scaieților, și pe Laci, cavalerul înaripat. Aventura începe și e chiar mai palpitantă decât în jocurile pe calculator deoarece în pădure trăiește un zmeu adevărat. Citind cartea împreună am avut parte de o bandă desenată cum rar mai vezi, cu balauri, zmei, solomonari și copii înzestrați cu puteri magice.

Răsplata *albinuțelor* mele a fost una mare, proporțională cu fapta lor bună și folositoare. Drept recompensă am stabilit o zi în care au venit la școală îmbrăcați altfel decât cu uniforma, cât mai reprezentativ pentru personaje și întâmplări. În acea zi au vizionat un film mâncând popcorn și alte gustările pregătite de acasă, au desenat scene preferate, au realizat marionete înfățișând personaje din carte, măști, din piese lego – casa bunicilor și împrejurimile, naiul lui Nor, au adus console, pernițe în formă de nori, au desenat pe tablă și au mers acasă cu o poză care să le rămână dovadă a unei amintiri frumoase. Ei au învățat, iar eu mi-am reamintit, că nu tot ce începe rău se termină dezastruos. Că e extraordinar de bine să avem activități diverse și echilibrate: o parte din timpul liber cu prietenii, o parte joacă la calculator, o parte citit, o parte activități în familie. Că atunci când faci o bucurie părinților, bunicilor sau altei persoane, de fapt ție îți faci cel mai mare bine.

Nu-i așa că am copii grozavi? Vă las câteva poze care să dovedească bucuria trăită de ei. Voi ce cărți preferați? Ce cărți sugerați să mai citim noi? Vă vom mai povesti despre clubul nostru de lectură în care, de ce nu, vă invităm și pe voi alături de noi! Pe curând!

Copilăria

✎ Iovan Andreea, VIII A

Copilăria este lumea mirifică din care lipsește tristețea, e cadoul pe care ți-l dă viața, o stare fără vârstă care ține la infinit în inima ta. Sunt anii când ți se citește mereu pe față veselia, iar grijile te ocolesc cu încăpățănare. Ea se întoarce mereu inocentă pentru a însufleți etape mari ale vieții de adult, este singura „felie de soare” care topește întregul univers, e inima tuturor vârstelor, care naște o lume de miracole.

În acest tărâm al fanteziei, fețele celor mici știu doar să zâmbescă ștregărește, să râdă cu poftă, să inventeze lumi pline de culoare, iar sufletele lor zboară precum fluturii suavi în lumina caldă a soarelui molipsind cu voioșia lor chiar și cele mai serioase persoane. Inocența cu care își trăiesc visele este asemenea gingășiei prin care florile gustă din splendoarea soarelui.

Dacă alături cuvântului *copilărie* termenul *bunătate*, în fața ochilor, precum o icoană, îmi apare figura blândă a bunicii, zilele însoțite de vară petrecute la țară, mirosul teiului din fața casei, ce inunda parcă întreg satul, sunt imagini vii care îmi bucură sufletul și mă fac să zâmbesc. Grija cu care m-a crescut în zilele în care stăteam la ea, zâmbetul cald, glasul liniștit, chipul luminos, mi s-au întipărit adânc în minte și în suflet. Savoarea prăjiturilor apetisante pe care le pregătea cu dragoste, îmi reînvie clipe dragi, adevărate pietre scumpe ce îmi dau forță.

Copilăria nu este conturată prea clar fără primii ani din viața de elev, perioada în care învățătorul nostru se străduia din răspuțeri să ne modeleze, în funcție de „aluatul” din care eram construiți fiecare. Școala rămâne un capitol special din lumea copilăriei mele, o etapă plină de bucurie, emoție, prietenie, zâmbete și împliniri.

Atâta timp cât voi purta în suflet o scânteie din această vârstă magică, cred că îmi voi putea păstra zâmbetul pe față și voi fi protejată în fața încercărilor prin care mă va duce viața.

ADOLESCENȚA... o fereastră către necunoscut

✎ Popa Adania Sara, VIII A

Adolescența este vârsta la care luăm universul prea în serios, dar și cea mai frumoasă perioadă din viața noastră. Bineînțeles că fiecare etapă are farmecul său, dar adolescența înseamnă ceva deosebit. Poate din acest motiv ea pare că trece cel mai repede. Aceasta definește într-un mod unic viitorul, speranța, perioada fantastică și specială din viață în care stelele îți stau în palmă, iar lumea așteaptă să fie cucerită de tine, adolescentul entuziast cu sufletul deschis și mintea limpede.

Acum credem că putem face orice, că nu există limită posibilităților. În adolescență viața ne pare mai ușoară și mai interesantă.

Fiecare a simțit acel fior de teamă, când și-a dat seama că în trupul și sufletul lui, aproape de copil, au apărut semnele schimbării, când treci timid și nesigur pragul pașnic și mirific al copilăriei, îmbrățișând noi provocări și aventuri într-un tărâm al descoperirilor, necunoscutului și maturității. Optimismul, energia, curajul, curiozitatea și veselia sunt termenii care exprimă felul de a fi al nostru, al adolescenților, care conturează imaginea noastră despre lume, cei care trecem cu încredere de barierele aparente ale societății și dorim să dovedim că imposibilul poate fi atins.

Frumusețea dată de visurile și ambițiile noastre este de multe ori molipsitoare pentru cei din jur, noi le transmitem dinamism și motivație celor de lângă noi, le insuflăm forța și entuziasmul nostru molipsitor, care îi fac să se simtă iarăși capabili de realizări grozave. Ei ne susțin și ne îndrumă cu grijă părintească. În această perioadă, ne vom contura un comportament bun. Un drum armonios și frumos în viață se datorează și celor care ne sunt alături în fiecare moment. Adolescența e distracție și aventură, e muncă și visare, e ambiție și vise, dar și o etapă decisivă în care se conturează scopul vieții.

Așadar, perioada adolescenței este încărcată de schimbări, visuri și ambiții, fiind una dintre cele mai frumoase și schimbătoare perioade din viața omului.

Sângerie

lacrimă de cireș

☞ *Malița Paula-Maria, VIII A*

Divine raze de lumină, se revarsă în raiul de culori al umilelor flori de cireș. Ai lor ochi, îmbrățișând pentru prima dată blajina aripă a luminii, lansau pe bolta cerească firave petale scufundate în briza călduță a primăverii.

Mișcându-și grațios creionul pe pala foaie de hârtie, asemenea unei balerine purtată de bitul lin al muzicii, Themis își ridică încet pierduta privire spre curcubeul roz și parfumat, vrăjită

de miresme și culoarea magică ce-i mângâiau încâlcitele gânduri – încerca a scotoci o frântură de inspirație. Din dansul frenetic al miilor de surori, o petală se desprinsese plutind în propriul ritm armonic, când, o mână i se alătură drept călăuză în al ei spectacol. Urmărind conturul aurit de sărutul soarelui, privirea tinerei fete alunecă încet spre buclele negre precum abanosul - sculptate, ce curgeau într-o cascadă purpurie peste ochii în cromatica unui paradis de verde crud, ai scumpului ei companion, Lucién.

Un fior fierbinte îi cutreieră spinarea, văzându-și muza întorcându-se lin înspre ea, ale lor priviri parcă oprind timpul, parcă gravitând în propria realitate. Involuntar, un zâmbet înflori pe blândul lui chip țesând secundă cu secundă un iz adânc, încătușându-le cuvintele, asemenea unei ancore pământeste captivă în adâncul universului acvatic. Surâsul ispititor, cald precum însăși vara, îi gădila genele lungi asemenea firelor de iarbă, topindu-i picătură cu picătură simțul rațiunii. Clipind precum un cățeluș, Lucién își lăsă oceanul adânc de plete în brațele brizei târzii, pășind lent înaintea de parcă însăși ființa lui era unul și același suflet cu cireșul proaspăt reînviat. Mâna i se înalță învăluită de o perdea regală, deschizându-și timid, dar simultan curios, palma în care se odihni delincventa petală.

Astfel, uitând în umbra rece a trecutului tangoul lacrimilor cerești, lăsându-se păcălită de virajul împletit din prisma dorințelor... idealurilor sale, naivul suflet – pictat orb de către săgeata străpungătoare a vicelanului Cupidon, înaintă din ce în ce mai rapid, fiecare pas plutind de la stânga la dreapta, asemenea unei corăbii în inima mării. Deși Lucién părea din ce în ce mai aproape, a sa căldură se pierdea împreună cu discreta cădere a soarelui. Momente familiare. Momente trecătoare. Momente reci dar totodată arzătoare. Dimineață după dimineață, zi după zi, tânăra Themis încerca a simți măcar o dată, divina mângâiere melodică a raiului,... dând crezare ispitei ochilor orbi în fața amintirilor trecătoare... Soarele frânt se ascundea predând comanda asupra bolții cerești palei Luni, umilele petale înotând într-un roșu sângeriu.

Zâmbetul tânărului Lucién se adânci pentru ultima oară, în timp ce al său creștet se legănă învins în jos când, mii de petale îl acoperiră lăsând în urmă umbra sanctuarului ceresc, trecător al vieții. Astfel, căzând în genunchi, repetând aceeași buclă temporală asemenea unui cățel ce-și urmărește coada, tânăra Themis se lăsă pradă jocului lui,... încă o dată. Cu o ultimă fărâma de lumină – ce lupta să-i păstreze speranța în viață precum un soldat roman în război pentru poporul său, privind spre cerul dominat de rigida Lună, o voce armonioasă grăi:

„Într-o zi... Într-o zi am să simt farmecul vieții umane...”

ÎMPREUNĂ, *împotriva* POLUĂRII!

✎ *prof. Balaj-Haş Delia Anca*

*P*oluarea, fenomenul de degradare a mediului înconjurător, și-a făcut simțită prezența încă din secolul al XIX-lea și, de atunci, a luat amploare.

A

Ficuş David (VIII A)

Cipariu Darius (VIII B)

Pascariu Iulia

Ignat Iulia

Iovan Andreea (VIII A)

Ciuciu Mara (VIII B) Mateiu Alisia (VII A)

B

*N*ături de sursele de poluare naturală (erupțiile vulcanice, vânturile, furtunile de praf, apele subterane etc.) o pondere considerabilă o au sursele de poluare umană. Omul a fost și este principalul vinovat pentru poluarea mediului înconjurător prin intermediul activităților pe care le desfășoară zi de zi: activități industriale, agricole, casnice și prin intermediul mijloacelor de transport.

C

Măcaș Dalia (VIII B)

Alb Alexia (VII B)

Malița Paula (VIII A)

Foră Maria (VII A)

*Chiș David
Galiș Vanesa (VIII A)*

*Î*n funcție de agentul poluant, putem clasifica poluarea în 3 categorii: poluare biologică (bacteriile patogene din apele menajere, viermi paraziți, fungi, alge, drozdii patogene etc.), chimică (substanțele chimice rezultate din activitățile casnice, industrie, agricultură, zootehnie, silvicultură, arderea combustibililor pentru încălzirea locuințelor etc.) și fizică (cu deșeuri de hârtie, metalice, de plastic, din sticlă, lemnoase, radioactive etc). Întrucât poluarea afectează sănătatea viețuitoarelor, dar și a mediului înconjurător, am considerat că este necesar să organizez o astfel de activitate încât elevii să conștientizeze că este mult mai ușor să previi fenomenul de poluare decât să combați efectele poluării și faptul că acest lucru este posibil doar dacă luptăm împreună împotriva acestui fenomen.

Bite Cristian (VIII A)

Neag Denisa (VIII B)

Pop Iasmina (VIII A)

Duneș Daria
Mureșan Alexia (VIII B)

Morar Evelin
Cotețiu Jessica (VIII B)

Activitatea a început cu o dezbatere despre principalele tipuri de poluare, urmată de discuții despre metodele de prevenire și combatere a poluării.

Volcinschi Beatrice (VIII B)

Popa Adania (VIII A)

Bonta Iacob, cls. a VIII-a B

Șmolon Alessia (VIII B)

E

Borzescu Andrada
Iambor Iasmina
Iovan Florina (VII A)

În urma discuțiilor avute, elevii au realizat desene sau afișe în care au evidențiat principalele tipuri de poluare (A), metode de combatere a poluării (B), mesaje pentru stoparea fenomenului de poluare (C), poluarea apei (D) și poluarea aerului (E).

Curiozități despre MEDIU și ECOLOGIE

- ◆ Statisticile spun că 84% din deșeurile provenite din locuințele noastre pot fi reciclate.
- ◆ Sticla realizată din sticlă reciclată produce cu 20 % mai puțină poluare în aer și cu 50% mai puțină poluare în apă, decât cea făcută „de la zero”.
- ◆ Un laptop este mai *eco friendly* decât un calculator clasic, consumând de 5 ori mai puțină energie.
- ◆ Reciclarea unei tone de hârtie salvează 17 copaci și 4.100 KW de energie.
- ◆ Reciclarea unei doze de aluminiu salvează energia necesară pentru ca un televizor să funcționeze 3 ore.

Sursa: <http://aefcfoto.blogspot.com/2012/01/zece-curiozitati-despre-mediu-si.html>

Toponimii și hidronimii

prof. Feșnic Flaviu

Dragi elevi, în acest număr al revistei **Inorogul**, v-am propus o temă cu un conținut **geografic, istoric și lingvistic**. Pe scurt, ce înseamnă **toponimia**? Ne întrebăm, probabil, ce semnifică numele pe care îl purtăm? **Exemple: Bianca** - nume provenit din limba italiană, semnificând „alb, puritate, strălucire” sau **Cristian** - din latinescul „Christianus”, provenit de la „Christus”, denumire care indică adeptii religiei creștine. (<https://www.csid.ro/semnificatia-numelui/>)

Asemănător, **toponimia** este știința care se ocupă cu cercetarea numelor de **locuri**, iar **hidronimia** (ramură a toponimiei) studiază denumirile corpurilor de **apă**: râuri, lacuri etc.

Din vasta listă de **toponime** și **hidronime**, am ales câteva exemple, foarte cunoscute de voi:

BIHOR - o părere ar fi, din slavă: „biela hora” („muntele alb”) sau din limba românească veche „buhăr”, transformat în „bihor”, însemnând „bour” (http://pangeea.uab.ro/upload/24_12%20Hanciu%20-%20Observatii%20toponime.pdf);

CARPAȚI - o variantă ar fi din grecescul „karpós”, însemnând „încheietură”, curbura Carpaților (https://ro.wikipedia.org/wiki/Munții_Carpați);

CLUJ - capitala regiunii Transilvania, cel mai probabil, numele provine din latinescul „clusa/clausa”, înseamnă „închis”, cu referire la situarea orașului într-un loc închis, înconjurat de dealuri (<https://ro.wikipedia.org/wiki/Cluj-Napoca>);

CRIȘ - hidronimul **Criș** (Crișul Alb, Negru și Repede). Lingviștii români și străini care au studiat etimologia „Criș” îl pun în legătură cu sanscritul „Kršna” - „Negru”, deci, „râul negru”, în limba dacă, „Crisia”. Preluat de către romani, a ajuns la forma finală, **Criș** (http://pangeea.uab.ro/upload/24_12%20Hanciu%20-%20Observatii%20toponime.pdf);

DUNĂREA - Napoleon a numit acest fluviu „regele râurilor europene”. În antichitate avea mai multe nume: **Istros/Istru/Hister/Danaistru**, pentru sectorul inferior, în scrieri grecești și **Danubius (Zeul fluviilor)**, în cele latino-romane (<https://ro.wikipedia.org/wiki/Dun%C4%83rea>);

EUROPA - o teorie sugerează că grecescul „Európe” se bazează pe un cuvânt fenician **ereb**, „seară, apus” (<https://ro.wikipedia.org/wiki/Europa>);

MUREȘ - râul care străbate România, de la est la vest, a fost menționat de istoricul grec **Herodot**, încă din anul **484** înainte de Hristos, sub denumirea de **Maris**; (<https://ro.wiktionary.org/wiki/Mure%C8%99>);

ORADEA - orașul reședință a județului Bihor - este menționată pentru prima dată cu numele latinesc **Varadinum** la **1113** (<https://ro.wikipedia.org/wiki/Oradea>);

OLT - „fratele” Mureșului, izvorând ca și acesta din Muntele Hășmașu Mare, își are numele, cel mai probabil, de la latinescul „Alutus” sau „Aluta”, numele roman al râului (<https://ro.wiktionary.org/wiki/Olt>);

TRANSILVANIA - sau „ținutul de peste pădure”, derivat de la latinescul „trans” cu sensul „peste” și „silva” - „pădure” (http://pangeea.uab.ro/upload/24_12%20Hanciu%20-%20Observatii%20toponime.pdf).

Copii, să nu uitați că orice nume **geografic, istoric** are o anumită origine, o anumită evoluție în timp, adică ceea ce numim **etimologie**, iar atunci când vă veți întâlni cu astfel de nume noi, să vă faceți puțin timp pentru a descoperi originea lor.

Was das WEIHNACHTSFEST Ende Dezember für Menschen, Familien und Kinder bedeutet

✉ prof. Unterlender-Merai Andrea

Auf der ganzen Welt feiern Menschen vornehmlich christlichen Glaubens oder zumindest christlicher Prägung jedes Jahr mit großer Freude das Weihnachtsfest. Vom 24. über den 25. bis zum 26. Dezember dauern die Weihnachtsfeiertage.

An Popularität eingebüßt hat das Fest seit fast 2.000 Jahren nichts. Im Gegenteil: **Von Jahr zu Jahr scheint Weihnachten noch zu wachsen**, seine Weihnachtsgeschichte zu erweitern und an Beliebtheit hinzuzugewinnen.

Das Fest zur Geburt von Jesus Christus, darauf gehen die Feierlichkeiten im Wesentlichen zurück, überdauert nun schon eine lange Zeit standhaft alle wesentlichen Veränderungen, entwickelt sich aber dennoch immer weiter. Weihnachten ist eine echte Tradition. Und mit Weihnachten verbunden sind nicht nur christliche Werte, sondern auch etliche andere Aufladungen, die damit im Kontext standen und stehen.

Überhaupt war Weihnachten von Vornherein nie allein das Fest der Christen. **Ursprung und Gedanke von Weihnachten, ja sogar Teile der Weihnachtsgeschichte selbst sind deutlich älter als das Christentum.** Das gilt mithin also auch für das Hochfest zur Ankunft und Geburt des Erlösers, Heilands und Messias Jesu Christi. Einflüsse heidnischen Ursprungs finden sich in der Geschichte des Weihnachtsfests seit jeher ebenso wie christliche Werte und Geschichten.

Ce înseamnă Crăciunul de la sfârșitul lunii decembrie pentru oameni, familii și copii

Peste tot în lume, oamenii de credință preponderent creștină, sau cel puțin cu caracter creștin, sărbătoresc Crăciunul cu mare bucurie în fiecare an, în ultima săptămână din decembrie.

Evenimentul nu și-a pierdut deloc farmecul de aproape 2.000 de ani. Dimpotrivă, Crăciunul pare să fie trăit mai intens de la an la an, extinzându-și povestea și câștigând în popularitate.

Sărbătorirea nașterii lui Iisus Hristos, esența acestei sărbători, a supraviețuit cu fermitate tuturor schimbărilor majore, dar continuă să evolueze. Crăciunul este o adevărată tradiție, nefiind asociat doar cu valorile creștine, ci și cu o serie de aspecte comerciale – Moșul, bradul, darurile – care au fost și sunt legate de el.

25 Decembrie nu a fost niciodată tradiție exclusiv creștină. Originea și ideea Crăciunului, și chiar unele părți ale poveștii în sine, sunt mult mai vechi decât creștinismul. Acest lucru este valabil și pentru celebrarea sosirii și nașterii Mântuitorului Iisus Hristos, influențe de origine păgână regăsindu-se dintotdeauna în istoria Crăciunului, la fel ca și valorile și poveștile creștine.

Desene: Popa Adania
(VIII A)

Popa Rahela
(VI B)

Az olvasóvá nevelés lehetőségei

*Írta: Bálint Beáta Livia,
magyar nyelv és irodalom tanár*

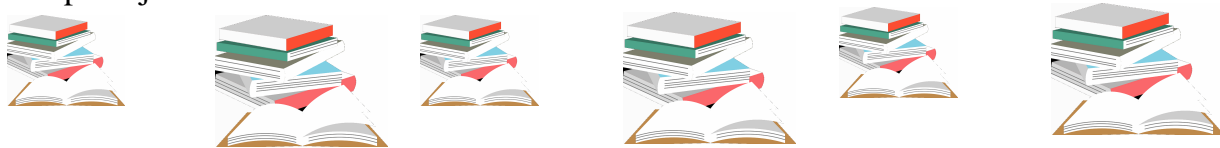
Annak számbavételekor, miért válnak napjainkban egyre kevesebben olvasóvá, nem elegendő a számítógépet és a digitális eszközöket okolni, hiszen a kutatások tükrében az is látszik, hogy interneten tulajdonképpen ugyanazon réteg olvas, mint aki napi szinten forgatja a nyomtatott változatot is. A tapasztalatom azt mutatja, azok a diákok válnak később olvasó felnőttekké, akik megszerették, megízlelték az olvasás szépségét, első sorban úgy, hogy kezdetben kortárs irodalmat fogyasztottak, s majd később fordultak a klasszikusok felé.

A tanórákba beemelt digitális eszközök lehetőséget nyújtottak a tanároknak, hogy fejlesszék diákjaik szövegértési, szövegalkotási képességeit, változatos munkaformákat valósítsanak meg az óráikon, a multimédiás eszközök segítségével előhívják a diákok kreativitását, segítsék a tanórai munkába történő bevonódást, valamint a szoros szövegolvasást. A kortárs irodalom klasszikus művek melletti hangsúlyos tanítása, ahhoz a tapasztalathoz juttatta a diákságot, hogy az irodalom szerves része jelen valóságuknak. A kortárs szerzőkkel és műveikkel való személyes találkozások hol kialakították, hol fokozták az irodalom iránti pozitív magatartást. Nagyon kedvelt a dikáság körében, amikor egy író-olvasó találkozó keretében lehetőségük van megismerkedni egy-egy kortárs szerzővel.

Diákjaink legnagyobb öröme évről évre físsíteni tudjuk a könyvtár állományát. A kortárs gyermek és ifjúsági irodalom óriási kínálatából nehéz választani, ezért a könyvek beszerzését megelőzően megfigyeltem, milyen könyvek után kutatnak a gyerekek, milyen témájú olvasmányok lennének azok, amelyekkel fel lehetne kelteni

az érdeklődését azoknak a diákoknak is, akik ritkábban vesznek könyvet a kezükbe, esetleg mi jelentene előrelépést a diákok olvasási szokásaiban.

Minden nap tapasztalom, hogy nehéz a mai virtuális világban olyan könyvet adni a gyerekek kezébe, amivel egy életre meg lehet szeretetni az olvasást és magát a kötődést a könyvhöz. Nem egyszer történt meg, hogy a könyvtárba belátogató diák könyv nélkül távozott. Ezért gondoltam, hogy ahhoz, hogy elégedett olvasótáborunk legyen, olyan könyveket kell beszerezni, amelyeket a kisiskolás is, de a felsőbb osztályosok is szívesen olvasnak és mindenképp olyanokat, amilyenekért érdeklődve jönnének be a könyvtárba. Egy érdekes könyv, egy jól ellátott könyvtár rendszeres használata, elengedhetetlen része annak, hogy egy kis diákból olvasó felnőtt cseperedjen.

TÉLI VARÁZSVILÁG

Anonymus verse

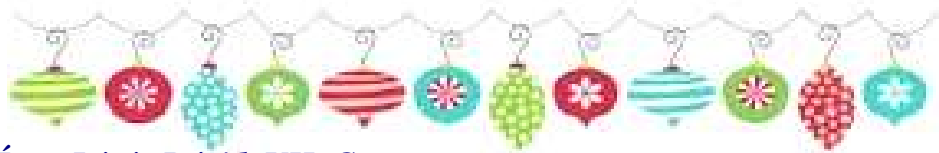
*Gyere, csak fogd meg a kezem,
ne szólj semmit, hunyd be a szemed,
csak megmutatom Neked,
hogy öleli át a hajnal az eget.*

*Szerelmesen a napot húzva,
mint a takarót a kisgyerek,
ki felkelni nem akar,
még visszabújna Veled.*

*Megmutatom e szép hajnalon,
hogy mi tetszik nekem,
egy tükröt adok, arra kérlek,
csak bátran nézz bele!*

*Fogadd el ezt, ne felejtsd el,
hogy mit jelent nekem,
Mert minden mi szép,
Tőled kaptam ezen a reggelen...*

TÉL

∞ Írta: Lázár Dávid, VII. C

Nagy pelyhekben hull kint a hó.
Öt kis veréb alszik már,
Tizenkettőt üt az óra,
Ez a nap is elmúlt már

A madár nép didereg,
Egy picit sem csicsereg.
Jégcsapok az ereszen,
Összebújnak csendesen.

Ám, ha ez is tetszik,
Szívünk felmelegszik,
A hideg helyére,
A jószág telepszik.

Egy téli nap

∞ Írta: Gáll Erik, VII. C

Télen csikorog a hó
szánkózunk, mert mert nagyon jó !
Egész nap a hideg hóba,
este a jó meleg kuckóban.

Megérkezett a Télapó,
sajnos szakállán nincs hó,
hozza a sok játékot,
a gyerekeknek ajándékot.

Csodás hónap a december,
eljött a színteli szilveszter!
pezsgőt bontunk mégegyszer,
áldjon meg az Isten, ezerszer !

∞ *Szabó Krisztián, VIII. C*

Hó a világ takarója
Megjött az év utolsó hója.

Nem más ő mint December,
akit mindenki jól ismer.

Ismerik őt a madarak
kik a fák ágain fáznak,
onnan nézik bús komoran
mikor süt ki a nap újonnan.

De a szél nem enged
kicsiny hópehelyeket kerget.

Ilyen December, komor s hideg.
Mégis mesebeli csend élet.

A tél szépsége

∞ *Írta: Fenesi Tamás, VII. C*

Decemberi fehér tájra
Rámosolygott a szép lányka,
S mint a mókás hóember
Játszott a sok hópehely.

Álcázott állatkák bujdosva,
Eledelt s meleget dugdosva,
Félelemmel járva, lopózva
Közlekednek a nagy hóban.

Mint jégvirág az ablakon,
Úgy hül a csók az ajkadon,
Mit előző évben adott
A jégkirálynő, ki cserbenhagyott.

Színházpalota

∞ Fándly Enikő Anna tanító néni

Meghatott izgalommal léptünk be Nagyvárad csodálatos színházépületébe. Első színházlátogatás a kis előkészítőssökkel, akik nemcsak osztálytársaikkal, hanem a családtagjaikkal is megoszthatják ezt az egyedi élményt.

Mindenki izgatott. A gyerekek kíváncsiak, hogy valóban olyan csodálatosan szép a színház, mint ahogy tanító néni mesélte? Az előadás lesz olyan érdekes, mint a mesefilm? A szülők némi aggodalommal figyelik apróságaikat, s döbbennek rá, hogy már nem is olyan kicsik, s bizony most egy újabb lépést tesznek a saját útjukon. Tanító néni is kis nyugtalansággal lesi tanítványait: milyen lesz az első benyomás, sikerül-e örömteli emlékké tenni az első találkozást a SZÍNHÁZZal?

- Ó, olyan gyönyörű ez a színházpalota!- hallatszik az elfogódottságtól elnémult kis csapat soraiból.

Csillogó szemek, ámuldozó gyermekek, mosolygó szülők, megkönnyebbülten felsóhajtó tanító néni.

Kis logisztikai huzavona után, mindenki boldogságtól felhevült arccal elfoglalja helyét. Készen az együtt megszerzendő színházi élmény befogadására. Olyan gyorsan peregnek a percek, hogy az alapos nézelődésre már nem is marad idő.

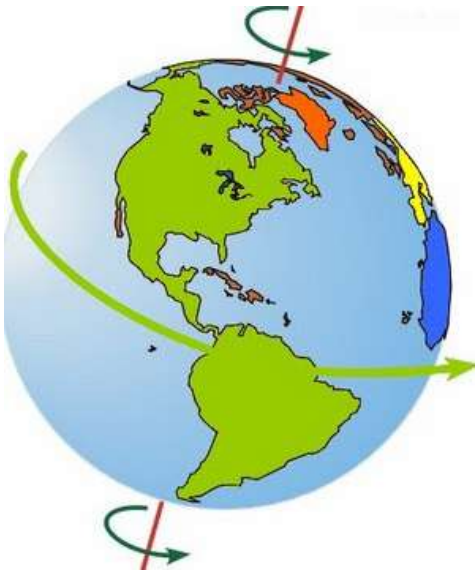
Fény gyullad a színpadon, zene csendül, s már be is szippant a színház csodavilága. A kis Vuk története elevenedik meg a színpadon, és az eleven róka fiúk bizony a nézők közé is be-beszaladnak. A színház, a tánc és filmművészet összefonódása teszi varázslatossá a hálás közönség számára Fekete István kedves történetét.

Ki gondolta volna, hogy alig másfél hónap múltán ismét lelkesen gyűl össze a színház épülete előtt a bagolyfiókák csapata, hogy újabb színházi élménnyel gazdagodjon? Adventi ajándék a klasszikus karácsonyi történetet, a Diótörő és egérkirály meséje. A Szigligeti Színház tánckara bűvöli színpadra a mindnyájunkról és mindnyájunknak szóló mesét. Csoda, báj, mágia, bűvészet, ami megigézi a közönséget.

Egy újabb csodás élmény. Gyűlnek a közös emlékek...

Olcsó és gyors utazás

✎ Írta: Simon László, fizika szakos tanár

Egyszer egy tréfás kedvű francia azt hirdette az újságban, hogy egy csekély pénzdíj ellenében az utazásnak egy olcsó, gyors és igen kényelmes módját árulja el a hozzá fordulóknak. Néhányan jelentkeztek is a hirdetésre, elküldve a kért összeget. A levélben az érdeklődők azt a választ kapták, hogy maradjanak csak nyugodtan ágyukban, és gondoljanak arra, hogy közben lakásukkal együtt naponta körülbelül 25 ezer kilométernyi utat tesznek meg a Föld tengely körüli forgásának következtében. Nem mindenki értette meg ezt a tréfát és feljelentették a szellemes hirdetőt, akit a bíróság csalás vádjával meg is büntetett. A pénzbírság kifizetése után az illető, akárcsak

egykor híres elődje, Galilei, kijelentette: „*És mégis mozog!*”.

Valóban igaz, hogy a legkényelmesebben, ágyunkban fekvé is gyorsabban utazunk a világűrben, mintha a legyorsabb járművel utoznánk. Mert bolygónk forog a tengelye körül, de egyúttal a Nap körül is kering, átlagosan 30 km-t haladva másodpercenként, mely sebesség sokszorososan felülmúlja a leggyorsabb földi közlekedési eszközökét és meghaladja a világűrbe fellőtt űrhajók sebességét is. Egy másik érdekes tény, hogy bolygónk kétféle mozgása révén a Föld felületének valamely pontja a Naphoz viszonyítva némileg eltérő sebességgel mozog a nap különböző óráiban. Leggyorsabban éjfélkor haladunk, a legkisebb e sebesség délben. De mivel mi a Föld felületén élünk, a mozgásokat természetesen ehhez viszonyítva érzékeljük, ezért az utazásnak erről a valóban gyors, ingyenes és kényelmes módjáról nem is veszünk tudomást.

A pilóta és a puskagolyó

✎ Írta: Simon László, fizika szakos tanár

A második világháború ideje alatt különös dolog történt egy francia pilótával a levegőben. A talaj felett 2 km-es magasságban repülve egy apró tárgyat látott gépe közelében mozogni, melyet valamiféle rovarnak vélt, s kinyúlt érte, hogy megfogja. Nem kis meglepetéssel tapasztalta, hogy egy német gyártmányú puskagolyót tart a kezében. Ki tudja, valóban így történt-e a dolog, azt viszont meg lehet ítélni, hogy lehetséges-e ilyesmi.

A mozgások viszonylagosságát tapasztalhatjuk például egy villamoson utazva. Ha egy álló villamoson ülünk mely mellett egy másik halad el, az az érzésünk támad, hogy a mi villamosunk is mozog, de ha a másik oldalon kinézünk, láthatjuk, hogy mégis állunk. A mozgás viszonylagosságával bebizonyíthatjuk, hogy lehetséges, amit a pilóta állított. A puska csövét elhagyó golyó ugyan jóval gyorsabb egy közönséges repülőgépnél, de a levegő ellenállása miatt sebessége fokozatosan csökken, s azonossá válhat a repülőével. Ekkor, ha a két test egymás mellett párhuzamosan mozog ugyanabban az irányban, a puskagolyó akár nyugalomban is lehet a repülőhöz képest, vagy ha sebessége egy kissé különbözik, lassan mozoghat hozzá képest. Így egyszerű dolog lehet azt kézbe venni, de jobb előzőleg egy kesztyűt felhúzni, mert a súrlódás folytán a golyó erősen felmelegszik.

Bicikli, SPORT vagy SZÓRAKOZÁS?

✎ Írta: Szarka Márk, VII. C

Az én számomra a kérekpáros nagyon fontos, a fizikai szempontból és hobby szinten is. Ha az idő jó, akkor kora tavasztól késő őszig biciklizem. Tudomásom van arról, hogy többféle kerékpár verseny létezik:

országútiak, a Cycle crossoc, a mountain bike versenyek. Jómagam egyikbe sem vettem még részt, csak én egyedül vagy barátokkal együtt szoktam hajtani, amolyan kedvtelésből biciklizünk vagy épp versenyzünk együtt a mi saját szórakozásunkra.

Nem is akarnék hivatásosbicikliversenyző lenni, mivelrengeteg időmet elrabolna, hiszen nagyon hosszadalmas a sok edzés és gyakorlás. Ha kifogom a tévében és van időm megnézek egy-egy versenyt, de különösebben nem szeretem nézni, ha lehet akkor inkább én magam tekerek.

Egy egészséges mozgásforma

✎ Írta: Horváth Emilia, V. D

A „tornám” alatt akrobatikus tornát értek. Azért is értékelem nagyon, mert a legjobb barátnőmmel járok. Annyira jól boldogulok, hogy december 12-én versenyre megyek. De ne fussunk ilyen előre! A tornát nagyon szeretem főleg, ha azt magasban is elvégzhetem. Ez a torna erői szól. Itt csinálunk kéznélküli cigánykereket,előre szaltót, hátra szaltót, bógli és még hasonló gyakorlatokat. Nagyon szeretem, mert ezeket ritmikusan, zenére táncoljuk és én el nem tudom képzelni az életem zene nélkül. Nagyon hasonlít a talajtornára, annyival több, hogy vannak benne akrobatikus elemek. Két-három órát szoktam ott tornázni hetente háromszor, hétvégente reggel 10-kor már ott vagyunk. A szomszédunk lányai is járnak, így van, amikor mi visszük őket és van amikor ők vissznek minket. Van benne veszély, de én azt is szeretem. Növeli az önbizalmamat is, amire nekem szükségem van. Nem szeretném abba hagyni soha!

A kimondhatatlan ajándék

✎ Írta: Horváth Emília, V. D

A kimondhatatlan ajándék számomra az, hogy ilyen jó körülmények közt élhetek. Hogy miért? Elmondom. Először is a szüleimnek, nekem és a húgomnak nincs semmi komoly betegsége. Ebben a nehéz helyzetben, amiben most élünk, azt hiszem ez az egyik legfontosabb dolog. Van egy szép nagy házunk, állataink, és anagyszüleim is velünk laknak. Van telefonom, laptopom, könyveim és mindenem megvan, ami csak egy felem egyidős lánynak kellhet. Van ételünk, italunk, ruháink. Egy jó iskolába, ami nem penészes, nem kell minden nap azon aggódnom, mikor esik rám a plafon. Sokszor mutatják a hírekben, hogy itt nálunk az országban milyen csúnya iskolák vannak, ahol sokszor még fűtés és mosdó sincs.

Sajnos vannak olyan emberek is, akik az utcán élnek, vagy ami rosszabb, gyerekek, akik a családjuk nélkül, az árva házban élnek. Nagyon örülök, hogy nekem és a családomnak nem így kell élni. Nagyon sokat köszönhetek az Istennek azért, hogyha baj volt segített nekem, ha nem tudtam valami mellett dönteni, ő ott volt és „megmondta” mit tegyek, megsegített abban is, hogy versenyre tudjak menni. Hálás vagyok azért, hogy szeretet és melegség vesz körül. Őszintén, sokszor szoktam félni amiatt, hogy mindezt elveszítem. Nagyon rossz bele gondolni, hogy meghalnak majd egyszer a szereteim és én egyedül maradok. Tudom addig is, amíg lehet, ki kell élvezni az együtt töltött időt. Számomra a család a legfontosabb. Ezt jelenti nekem a kimondhatatlan ajándékot, amiért nagyon hálás vagyok Istennek.

Itt a tél!

Eljött a tél, várva vártam
Örömteli hólabdákkal,
Gyermekzsivaly kint a hóban,
Játszadoznak hógolyokkal.

✎ Írta: Komjátszegi Ingrid,

VII. C

Hóemberkét építenek,
Korcsolyáznak s ünnepelnek,
Üneplik az első havat,
S örülnek, hogy télben vannak.

Sok ajándék várja őket,
Amik Mikulástól jönnek,
Ahogy jöttek úgy is mentek,
S ennyi volt az örömüknek.

Mindenek nyugta mély

„Szeresd felebarátodat, mint önmagadat.”

Máté. 22,39

✎ Írta: Horvát Sára, V. D osztály

Hogy mi az igazi ajándék?

A karácsony egy ajándék, amit nem tudunk elrontani, megsemmisíteni. Minden évben eljön, békességet hoz a világra. Még ebben a nehéz időszakban is érezni lehet a szent ünnep közeledtével a karácsony szellemét. Ebben az időszakban fontos, hogy ne kavargjanak fel minket a körülöttünk lévő dolgok, hogy ne felejtünk el törődni azzal, ami igazán fontos, mert sokszor csak azt vesszük észre, ami velünk történik, ha nehéz helyzetben vagyunk, és nem gondolunk arra, hogy lehet a másoknak is vannak gondjai és ő is örülne, hogyha vele is törődnénk. Ahogy több mint 2000 évvel ezelőtt a várandós Mária is örült, hogy a pásztorok befogadták, és menedéket biztosítottak neki és megszületett kisdedének. A kisdednek, aki egy ajándék volt nem csak szülei, de az egész világ számára. Nekünk embereknek sem tárgyakkal kellene kedveskednünk egymásnak, hanem jó szóval, szeretettel, és elfogadással.

„A karácsony üzeni: szeretni és szeretve lenni a legcsodálatosabb és legvarázslatosabb dolog a világon.” (Vermes Balázs)

T
É
L

Hull a hó az utcában,
A gyerekek kint szánkóznak.
Olyan jó kedvem lett tőle,
Hogy én is akartam belőle.

✎ Szakács Erik-Imre,
VIII. C

V
A
K
A
B
U

Megtaláltam a szánkómat,
Felhúztam a hócsizmámat.
S elindultam a parkba,
Ott van nálunk a jó csúszka.

Umentem a pincébe,
A koromsötét mélyére.
Megkerestem a nagy szánkót,
Hogy én is szánkózzak egy jót.

A gyerekekkel versenyeztem,
Hógolyóztunk egy jót.
De amire már befejeztük,
Besötétedett mindenhol.

Felmentem, és lepihentem,
Közben az járt a fejemben.
Mit csinálunk vajon holnap
A gyerekekkel együtt?

When the crimson falls

✧ text and illustration: *Malița Paula, VIII A*

“Love looks not with the eyes, but with the mind. And therefore is winged Cupid painted blind. Nor hath love’s mind of any judgment taste; Wings and no eyes figure unheeded haste.” So the Bard wrote of the capricious Cupid. For anyone could take one of his arrows. She, for example. She never would have dreamed she’d experience thus with him; a man she seemed destined to know and admire only through his words...

It was a crescent moon the night Victor was quietly writing in his corner. That same night, he dreamed he’d been taken by some creature while, his loyal butler was not listening to his tale. Whoever, whatever that was it will remain just a dream, a dream he will eventually forget.

“Yoon, unfortunate soul guided by god’s hand. How does one tell the difference between fantasy and reality? You shall praise me to abrogate these thoughts.” He spoke, his deep voice cutting through the echoing library.

“Such upturned expectations have come at the arrival of this question, my lord, for you – the most callous individual in this mansion, to tremble over such childish things.” The butler spoke as he carefully prepared tea for his master in a tiny porcelain cup.

“Do not question this poor bard’s intentions. I pray thee – share that mind of yours.” He spoke again, moving through the darkness as he was a part of it himself.

“Fantasy – can only survive with the underlying reality. Reality is the stillness buried deep beneath the illusion... this is eternity.” Yoon said giving Victor his cup.

“Wait, Yoon, I don’t -!” However...the butler disappeared as fast as he appeared leaving Victor’s words like a whisper on the wind.

Sitting now alone in a place that was once full of laughter, looking outside as the smiling moon – his only friend... recalling everytime he laughed, every silly mistake he has done with his friends... his mom’s sweet pie aroma... Praying to the moon goddess that was now illuminating his black ocean of curls – his cyan eyes reflecting sorrow, all that he desired was to break free from this chains of nobility... in the end, who would have thought that the same thing that brought him up – was crushing down bringing nothing but sorrow.

Seeing the stars dancing with the moon, wishing for her to be his only, he to be her only... Victor fell to his knees as he gently spoke.

“So that’s how it is...” As he finally comprehends the difference... MEMORIES... memories are the balance between fantasy and reality. Memories are the wind that blows our hair, leaving its shadow behind.

Little poem for CHRISTMAS

by Alb Alexia, VII B

December is the month
of happiness and warmth.
Christmas is almost here,
Santa's getting near.
Carols in the distance
Reindeer up so high,
Children happily shouting:
"The presents are all mine!"

by Ruge Adelina, V B

School rules are there for a reason. We might like them or not, but they shouldn't be broken. They are made for the safety and well-being of the pupils. I love a good list, so I decided to do one with **DO**s and **DON'T**s in a school.

Here are my **DO**s ➤

- B**e patient with your classmates! (*they can be annoying sometimes*)
- R**espect the people around you! (*boys, ladies get out first!*)
- D**o your homework! (*you know why!*)
- K**eep your desk clean!
- T**alk respectfully to all! (*it will open a lot of hearts*)
- D**ress appropriately! (*use that uniform!*)
- R**aise your hand when you want to speak during class! (*or else there'll be a marketplace!*)
- T**ry your best to learn as much as you can! (*there's a whole world of knowledge ready to be discovered!*)
- H**ave FUN, of course, BUT NEVER at the expense of someone else!

Now the **DON'T**s ➤

- D**on't be too loud! (*have mercy on my ears!*)
- D**on't talk over your teacher!
- D**on't bully others! (*they have a soul, you know?*)
- D**on't destroy the things that are not yours!
- D**on't eat during class! (*you might get caught*)
- W**ear your mask and wash your hands often!
- D**on't be lazy! (*you're only once a teenager!*)

I know there are hard times and rules are not for everyone, but they are there for all of us. We are in this together, in this pandemic, in this school. Let's make it **a joyful time!**

How to **LOOSE** or **MAKE FRIENDS**

by *Brișcan Denisa, VI B*

It was a rainy day, like any other rainy day in November. Anna enjoyed rainy days because she had time and an excuse to read her favorite book, “Twilight”. Often she fell asleep while reading it, but it didn’t matter because she loved the world of books and dreams.

The next day here she goes to school, dreading stepping on its corridors because of the constant bullying. Her nemesis was the most popular girl from school and her name was Malia. Malia was prettier than her with long straight, black hair and beautiful eyes. Anna and Malia used to be friends, but they had an argument and things changed between them from then on. Malia started calling her friend names, ugly ones, like “nerd”, “mousy”, or worse! The truth was that Malia was very insecure around Anna and jealous of her, and felt better putting her down. Anna’s grades were better than hers. Anna’s friends were more reliable than hers. Anna’s life was more interesting than hers. And she missed her friend, but didn’t know how to fix things between them. So she thought of something: Malia wrote her a text with the following quote from Twilight: “I said it would be better if we weren’t friends, not that I didn’t want to be.”

No answer from Anna though.

The next day they cross paths at school:

- Hi Malia! said Anna
- Hi!
- Got your message the other night.
- Yes, well, look, I was mean to you, I know, but you got better grades than me, and good friends, and a nice life, and I just... don’t know... I wish for things to be different between us.
- Are you trying to apologize? asked Anna.
- I want us to be friends again, yes.
- Malia, what if you turn on me again? I can’t always be on my toes...
- I liked our friendship and the security it gave me. I’m sorry.
- It wasn’t that hard, now, was it? said a smiling Anna. Let’s go, the break is over!

SPORTING **moments**

by *Mierea Ștefan, VII B*

As a teenager I’m always on the move that’s why I think sports are awesome. I’m not keen on all of them though, because some sports are too mainstream, like football or soccer as the Americans call it. The major advantage of practicing a sport is improving the mental and physical condition of a person. There’s also another advantage to it: it creates opportunities for making new friends who share the same passion for a sport!

I started playing different types of sports a few years ago, but I didn’t commit to one in particular. I tried karate, boxing, swimming, even football. The most exciting is boxing, in my opinion, swimming gives you a good physical development and karate demands a lot of discipline, but offers lots of rewards. In terms of rewards, I believe that with a little luck, a lot of determination and hard-work you can make a career out of sports. If you also have an inspiring PE teacher, you can enjoy every little bit of effort you make at school while playing basketball or football! Football is a very good team sports and you can have fun while playing it with your friends or classmates, as long as they are fairplay!

Overall sports are a great way to get rid of stress and can also bring you a lot of benefits, but you have to invest time and sometimes money in buying the right equipment to play it! It’s worth it, so give it a go!

Livada fermecată

∞ Balogh Mark, V D

Într-o zi de toamnă, m-am dus la prietenul meu Ștefan, care locuiește într-o casă frumoasă pe dealul din apropiere.

- Ce bine îmi pare să te văd!
- Bine ai venit, prietene! Mă bucur nespus să te văd și eu.
- Abia aștept să îmi arăți locul minunat despre care mi-ai povestit.

Pornirăm pe cărarea șerpuită care trecea prin câmpul cu iarba verde ca smaraldul.

După câteva minute de mers, apărui în fața noastră o livadă cu pomi încărcăți cu fructe zemoase și îmbietoare.

Pășind printre copacii care te ispiteau cu fructe parfumate, auzirăm o ceartă:

- Eu sunt mai gustos! anunță mărunț gutui galben ca soarele.
- Eu am boabele aromate și frumoase ca perlele! se lăudă strugurele.
- Pe mine mă vor toți copiii! spuse para cea mândră și rumenă.
- Aceasta este livada fermecată în care fructele se ceartă, șopti Ștefan.

Așa ceva nu mai văzusem până atunci. Am făcut ochii mari și ascultam cu uimire.

- Să mergem, până nu observă că suntem aici!
- Ce fructe neobișnuite! am șoptit eu.

Vorbind neîncetat și răsând pe înfundate, ajunserăm acasă tocmai când soarele strălucitor se ducea la culcare. Deși tolănit în patul moale și călduros, încă eram cu gândul la livada cea fermecată pe care nu o voi uita prea curând.

Cum a ajuns Soarele pe Pământ?

∞ Balogh Mark, V D

Demult, într-o lume cu ființe extraordinar de puternice numite zei, trăiau doi prieteni buni care se numeau Apollo și Maris. Mergeau împreună la vânătoare, se cățarau pe potecile muntelui măreț,

- petreceau mult timp unul în compania celuilalt și erau nedespărțiți.

Dar într-o zi, pe când mergeau să spargă o stâncă, au zărit o zeiță care crea nori pufoși la marginea unei păduri fermecate. Era de o frumusețe nemaivăzută. Avea părul blond și ochii albaștri ca marea.

Au plăcut-o amândoi și de atunci au devenit dușmani de moarte.

Ca să se distrugă, au aruncat unul în altul cu mingi de foc. Maris fiind mai puternic, a respins mingea pe Pământ, unde a și rămas ca

să ocrotească viața pentru totdeauna.

SOARELE *albastru*

☞ *Csiki Sandor Krisztian, VD*

Într-o zi caniculară de vară, razele fierbinți ale Soarelui ardeau natura. Nicio pasăre nu zbura pe cerul senin. O vrăjitoare înnebunită de căldură se plimba agitată în casa sa mare și verde din pădure.

Era bătrână și avea un nas mare cu un neg negru cât un bob de mazăre. Nu-și mai găsea locul. Era mereu nervoasă din cauza căldurii. Degeaba locuia în pădurea cu copaci bătrâni. În ultimii ani, verile erau tot mai calde. În acea zi, ca să se răzbune pe Soare, l-a vrăjit și i-a schimbat culoarea din galben în albastru. Brusc, aerul a devenit mai răcoros, iar razele albe și albastre aduceau puțină liniște.

De atunci este mai răcoare pe pământ, vara nu mai este caniculă, iar vrăjitoarea noastră s-a calmat.

Soarele strălucitor și Luna palidă

☞ *Horvath Sara, VD*

În trecutul îndepărtat, Soarele era un tânăr strălucitor ca aurul.

Într-o zi, s-a întâlnit la capătul lumii cu Împăratul Întunericului, care avea o față palidă, pe nume

Luna. Ea era o tânără bolnavă de mult timp. Tatăl său, împăratul, era un vrăjitor temut și nemilos, dar își iubea fiica mai mult decât orice. El i-a cerut Soarelui să-i dea din strălucirea lui Lunii ca să se însănătoșească, altfel îl amenință că îi va fura toată lumina. Soarele a avut în schimb o propunere isteată: în timpul zilei el se va îmbrăca în haina lui sclipitoare aducând căldură și bucurie, iar în timpul nopții va lumina fața Lunii, ca să o

însănătoșească. Vrăjitorul a acceptat această idee ca să-și salveze fiica.

De atunci, în timpul nopții, fața Lunii este luminată de Soare, iar în timpul zilei Soarele mângâie obrajii oamenilor pe pământ.

SOARELE *verde*

☞ *Musák Eszter Nóra, VD*

Într-o zi senină, Soarele galben ca aurul și fierbinte ca focul strălucea atât de frumos ca niciodată. Supraveghea natura din mijlocul cerului, când deodată, din galben, astrul s-a făcut verde ca smaraldul. A văzut că tot ce era în jurul lui se înverzise. Soarele s-a speriat atât de tare, încât a început să plângă. După câteva minute, din spatele unui nor pufos, a apărut un avion mititel pilotat de un băiat.

Copilul a observat că soarele măreț plânge și începuse să aibă o culoare neobișnuită, așa că l-a întrebat plin de compasiune:

- Soare, Soare mare și cald! Ce s-a întâmplat cu tine? Și de ce plângi?

Soarele și-a uscat lacrimile, și a suspinat:

- Băiețelule milos, uite, m-am făcut verde și nu îmi place culoarea asta!

Băiețelul știa ce să facă. A lovit Soarele cu o pietricică de chihlimbar. Soarele și-a recăpătat culoarea și puterea... și-a dat seama că era un vis. Soarele a rămas auriu pentru întotdeauna...

O zi neobișnuită

✎ Horvath Emilia Petra, V D

Într-o zi frumoasă de vară, Pepene Lana, plictisită, a hotărât:

- Eu merg la plimbare! Dar cu cine...? s-a întrebat ea. Aaaa! Merg cu sora mea, Pepenița Maria!

Lana a mers la casa surorii sale.

- Cioc! Cioc! a bătut la poartă.
- Vin imediat! răspuse Pepenița Maria.

Maria era o pepeniță galbenă ca soarele, veselă, jucăușă și curajoasă. Lana era un pepene verde precum firul ierbii, frumoasă și curioasă.

- Ce dor mi-a fost de tine! Vrei să vii cu mine la plimbare? a întrebat sora mai mică, Lana.
- Da! a răspuns încântată Maria.

După ce au admirat noua colecție de rochițe din vitrine, Lana s-a plâns:

- Mie îmi este foarte foame!
- Și mie! S-a deschis un restaurant foarte bun în apropiere!
- Bine, să mergem acolo!

Pepene Lana și Pepenița Maria s-au îndreptat spre Restaurantul „Rima”.

- Bună ziua! Ce pot să vă ofer? a întrebat Ananas Henry, ospătarul.
- Bună! Am dori lapte și cocos, vă mulțumim!

Ananas Henry a adus lapte pentru Maria și cocos pentru Lana.

- Mmmm... E foarte gustos!
- O, nu! Afară plouă! constată Maria.
- Ce facem?
- Nu știu... Dar... avem o umbrelă.
- Yu-huuu!

Lana și Maria erau foarte bucuroase, dar după câteva secunde vântul puternic a rupt umbrela.

- Oh! Cum ajungem acasă...?

Dar într-o clipă, cei doi pepeni au început să prindă puteri și să crească tot mai mult din cauza ploii!

- Ce ne facem? Am devenit atât de mari, încât... oare o să mai încăpem în casă? a întrebat Lana îngrijorată.

- Nu știu, dar uite, apare curcubeul! spuse Maria optimistă.

Ploaia ușoară de vară s-a oprit, și după câțva timp cei doi pepeni și-au recăpătat adevărata formă.

- Bun! Ce bine!

Cei doi pepeni mici au mers acasă obosiți.

Crăciunul de neuitat

☞ Pușcaș Bogdan, II B

Într-un sat mic, uitat de toți, chiar și de Moș Crăciun, trăiau doi frați, pe nume Vlad și Andrei. Ei doreau dintotdeauna să îl cunoască pe vestitul Moș, îndrăgite de toți copiii din lume, așa că s-au decis să pornească în căutarea lui.

Afară ninge, era frig și vremea era mohorâtă, dar acest lucru nu i-a împiedicat pe cei doi să pornească în căutarea lui. După un drum lung și obositor, prin pădurile înghețate, aceștia au adormit sub un brăduț stufos.

Dimineața devreme, Vlad și Andrei au fost treziți de clinchetul puternic al unor clopoței. Era chiar Moș Crăciun, care în timp ce împărțea cadouri copișilor, i-a zărit zgribuliți de frig, sub acel brăduț. Atunci Moșul s-a gândit să-i salveze, luându-i cu el și oferindu-le ocazia de a fi pentru totdeauna ajutoarele lui. Bucuria celor doi frați a fost mare...

De atunci, cei doi spiriduși ai lui Moș Crăciun, Vlad și Andrei, ne vizitează an de an.

Vrăjitorul D

☞ Zaro Patrik, II B

Nu demult, în ținuturile îndepărtate, trăia într-o pădure numită „Pădurea Viețuitoarelor D”, un vrăjitor ce avea forma literei „D” și de aceea i se spunea „Vrăjitorul D”. El dădea animalelor și oamenilor puteri care le schimbau „versiunea de apariție în public”.

Într-o zi, două girafe îl zăriră și se minunară:

- Tu trebuie să fii „Vrăjitorul D”! spuse una dintre girafe.
- Da, eu sunt! Bun venit în „Pădurea Viețuitoarelor D”!

le răspunse vrăjitorul.

Și astfel, girafele au rămas în pădure. Dar... una făcea fapte bune, și cealaltă fapte rele. Într-o zi, vrăjitorul a observat comportamentul necivilizat al unei girafe. Apoi și-a spus în minte: „Girafa asta trebuie să primească răsplata pentru acest comportament... Hmm!... A, știu: o să-i dau puterea 1D!” Zis și făcut: a transformat-o pe girafă. Apoi se plimbă pe ici, pe colo, să observe gesturile și felul în care se comportă cealaltă girafă. Mai mare-i fu mirarea de ceea ce văzu...girafa era cuminte. Nu stătu mult pe gânduri și o înzestră cu puterea extraordinară, puterea 3D.

A doua zi, în timp ce se hrănea, girafa 1D a observat cât de strălucitoare și frumos „modelată” era sora ei, pe când ea era „ștearsă” și uscată. S-a dus la vrăjitor, tropotind de parcă ziceai că vine cutremurul, și îl întrebă de ce este ea așa de „plată” și sora ei e așa de „rotunjită”. Vrăjitorul i-a spus:

- **După faptă și răsplată!** Nu ai fost cuminte, ți-ai primit pedeapsa!

Și așa a trăit girafa 1D aproape doi ani, până când, într-o zi, vrăjitorul s-a gândit: „Nici mie nu mi-ar plăcea să fiu 1D. Hai să le dau tuturor viețuitoarelor din pădurea mea puterea 3D, pentru a deveni ființe miraculoase!”

Astfel, cu toate viețuitoarele 3D, pădurea aceea s-a transformat într-un tărâm plin de mister.

Maya și Adelina

✍ Cosma Ruben ✎ Tocuț Rareș, II B

A fost odată o omiduță pe nume Maya. În timp ce se plimba liniștită pe o alee din parc, a mai observat încă două omiduțe.

Ele aveau dungi și puncte, iar Maya era doar o omidă simplă cu pistrui. Supărată că nu arată ca și suratele ei, se rugă la Dumnezeu. Într-o seară, ea se puse în pat, dar nici nu închise bine ochii, că își aminti de cele două omiduțe cu puncte și dungi.

Îl întrebă pe Dumnezeu:

- Doamne, de ce eu sunt așa simplă și alte omizi au dungi și puncte?
- Și eu sunt la fel...

Ce se aude? se întrebă ea.

Când se întoarse, văzu o omiduță slăbuță, pe nume Adelina.

Văzând că și Adelina e la fel de simplă și firavă ca și ea, Maya dori să se împrietenească. Fericită de propunere, Adelina acceptă. Pentru a dezlega misterul, cele două prietene au hotărât să vorbească cu Dumnezeu.

- Doamne, de ce noi suntem așa de simple și de firave?

Și Dumnezeu le răspunse:

- Nu vă temeți... că voi veți fi mult mai mult decât vă doriți!
- Apoi, în fața lor apăru un melc.
- Cum poți fi așa rotund? murmură supărate cele două prietene.

Și... iarăși vorbiră cu Dumnezeu:

- De ce numai noi suntem așa simple?

Dumnezeu le zise:

- Nu vă temeți... că voi veți fi mult mai mult!

A venit iarna și toate omiduțele din oraș se grăbeau să urce în copaci pentru a se feri de zăpada ce urma să se așternă. Nedumerite, cele două prietene se întrebau de ce toate suratele lor urcă în copaci și își fac cocon?!

- Hai să urcăm și noi! spuse Maya.

Zis și făcut. Ajunse în copac, mai mare le fu mirarea când Dumnezeu a lăsat o luminică puternică și cele două omiduțe s-au transformat în fluturi superbi, viu colorați.

- Dumnezeu a avut dreptate! strigară ele emoționate.

Celelalte omiduțe din oraș au rămas surprinse, pentru că până acum ele nu știau că Dumnezeu chiar există cu adevărat.

Familia mea

☞ Jiarca Alexia, IV B

Familia mea e numeroasă,
Veselă, harnică, frumoasă!
De strămoși mereu întreb,
Vreau să știu de ei ce-i drept.

Unu, doi, trei, patru, cinci,
Suntem pitici și voinici,
Șase, șapte, opt și nouă,
Verișorii vin când plouă.

Părinți, copii, frați, bunici,
Unchi, mătuși prezenți aici,
Împreună toți se-adună
În sat zgomotul răsună.

Pe-unii doru-i poartă-n lume,
Și-alții vin acum pe lume,
Râdem, plângem, ne distrăm
Și-mpreună noi toți stăm.

Doamna Învățătoare

☞ Mircea Iulia Miriam, IV A

Doamnă Învățătoare
Fiecare are,
Ea mereu ne-nvață,
Ne dă o povață.

Ea ne-nvață-n lume
Lucruri foarte bune.
Ce-i folositor
Și de ajutor.

Ea ne-nvață adunarea și scăderea,
Înmulțirea și împărțirea,
Cum ne comportăm
Să ne ajutăm.

Doamna-nvățătoare
Pentru fiecare copil ce-l are
E ca o mamă,
O a doua mamă iubitoare.

Moșul drag

☞ Hera Vlad, II B

Diseară Moșul va sosi
Când copilașii vor dormi.
El va aduce jucării,
Ne face numai bucurii.

Și eu aștept cu nerăbdare
Pe dragul Moș Nicolae
Să-mi pună daruri în ghetuțe
Și să uite de nuielușe.

Eu i-am pregătit cu drag
Biscuiți și lapte cald,
O scrisoare și un nume,
Multe, multe fapte bune.

CRĂCIUNUL colindelor

☞ Jiarca Alexia, IV B

Moș Crăciun cel îndrăgit
Va ajunge negreșit,
Peste hornuri, pe la case,
Cu darurile-i frumoase.

Noi colinde învățăm
Moșului să i le cântăm,
Tradiții să respectăm
Inima s-o îmbunăm.

În această iarnă dalbă
Știm să fim ca altădată
Buni, cuminți, știm să iubim,
Daruri noi să oferim.

În Ajunul Crăciunului
Serbăm ziua Bunului,
Bunului Isus Hristos
Înțelept, blând și frumos.

Un tigru împlânzit

∞ Sauciuc Oliver, IVA

Trăia într-o grădină zoologică
Un tigru fără logică.
-Cum se numea?
-Rafael.
-Și ce dorea?
-Să vadă Israel.
Acest tigru era împlânzit
Asupra nimănui nu s-ar fi năpustit.
Dar, cineva îl întrebă pe Rafael:
-Ești tu împlânzit?
De aceea asupra vizitatorilor
Nu te-ai repezit?
-Da, ai ghicit,
Eu sunt tare domesticit –
Mă numesc Rafael
Și vreau să văd Israel.

Cel care a vorbit așa
Șeful grădinei zoologice era,
Sălbatera se numea.
Cu milă i se adresa:
-Chiar acum, tu, Rafael,
Du-te către Israel!

Și a pornit Rafael...
În avion se gândea
Cum o fi în Israel,
Și asta îl prăpădea.
Când a urcat pe o aripă
Să pară curajos,
Oops! a căzut jos.

Ateriză în ocean,
Înotă cu mult elan.
Până ce brațele nu-și simți
Și extenuat izbuti
Să găsească o mică insulă
Pe nume Păcăleală,
Și zări o balenă
Pe nume Lanternă.
Ea-i grăi cu o voce
Care nu părea feroce:
-Cine ești tu?
-Un tigru.
-Și încotro?
-Mă apucă frigul.
Mă cheamă Rafael
Și merg către Israel.
-Hai, repede, urcă Rafael,
Căci merg către Israel.
Te duc în Ierusalim
Și vom înota până slăbim!

TOAMNA

∞ Ciuciu Oana, IVA

Toamna a intrat în casă,
Punând fructe dulci pe masă:
Struguri, mere, toate cele,
Să te-nfrupți, să guști din ele.

Peste câmpuri ea s-a pus,
Roua, frigul a adus.
Florile, iarba-au pălit,
Pomii de frunze-au golit.

Păsările au plecat,
Frigu-i greu de îndurat,
Au plecat unde e vară
Și vin iar la primăvară.

Ploaia bate la ferestre,
Sentiment de frig trezește,
Copiii afară vor să iasă,
Dar părinții nu îi lasă.

Crăciunel

☞ Iovan Denisa, Marciuc Daria, Popa Patricia - V A

Aceasta este o poveste de Crăciun, care s-a întâmplat demult, în vremea când toate poveștile erau adevărate.

Era Ajunul Crăciunului, când am auzit-o pe mama că mă strigă din bucătăria caldă și înmiresmată:

- Crăciunel, hai un pic la mine! m-a alintat ea.
- Am venit, mamă. Te pot ajuta și eu?
- Hai să pregătim împreună cozonacul și prăjiturelele pentru colindători!

Am început să cernem făina albă ca neaua și zahărul ca un abur dulce de nori, când deodată zării la fereastră pe Rudolf, renul fermecat. M-am grăbit afară să văd ce se întâmplase. Renul s-a apropiat, și în coarnele lui am găsit următoarea scrisoare, care părea că îmi era adresată chiar mie:

„Dragă Crăciunel,

Eu sunt Moș Crăciun, cel atât de iubit și așteptat de copii. Vreau să te anunț că tu va trebui să preiei de anul acesta rolul meu. Eu am îmbătrânit și am obosit, așa că nu mai pot alerga tot universul să împart jucăriile preferate. Ia haina cea nouă roșie din dulapul tău și du-te afară. Rudolf te va însoți!”

Nu eram fericit să plec de acasă în Ajun și să o las pe mama să se descurce singură cu toată osteneala, dar știam că eu sunt singurul care poate salva Crăciunul, așa că am îmbrăcat haina roșie și am ieșit afară din casă.

Rudolf mă aștepta cuminte cu darurile în sanie. Am urcat emoționat și plin de nerăbdare în sania magică. Nu prea știam eu să conduc o săniuță obișnuită, dar mite una trasă de un ren. Dar Rudolf s-a dovedit un ajutor de nădejde și am reușit împreună să împărțim toate cadourile.

Așa am ajuns eu Moș Crăciun!

DECEMBRIE

☞ Pușcaș Camelia, VI A

Luna decembrie este o lună plină, o lună frumoasă, o lună dedicată timpului petrecut alături de cei dragi. În această perioadă magică toți oamenii sărbătoresc Nașterea Domnului nostru Iisus Hristos. Pentru copii această perioadă înseamnă apariția Moșului și cadouri. Pentru adulți înseamnă clipe de

neuitat alături de familie sau prieteni, înseamnă bucurie, și în special această perioadă a anului te ajută să vezi partea bună a lucrurilor și să uiți de toate necazurile pe care le ai.

Această perioadă din an mi se pare cea mai frumoasă, este pur și simplu magică. Orașul este plin cu luminițe minunate de Crăciun. Casele oamenilor sunt decorate frumos. Mirosul îmbietor de cozonac. Zăpadă. Totul pare că face parte dintr-un peisaj de poveste.

Decembrie este ultima lună din an. Putem spune că este luna nostalgiei. În această lună ne amintim de toate momentele pe care le-am trăit pe parcursul anului. Trebuie să recunoaștem că au fost anumite clipe de neuitat, clipe frumoase, și au fost și clipe mai puțin frumoase, dar trebuie să fim recunoscători că am avut puterea necesară să trecem peste momentele grele și să mulțumim că am avut parte de niște lucruri minunate alături de cei dragi.

Q faptă rușinoasă

Drugaș Ianis, VI A

A fost odată un băiat de 11 ani, răsfățat și egoist, pe nume Mihai. Chiar dacă la școală nu avea rezultate prea bune, el primea tot ce își dorea de la părinții lui, dar nu împărțea cu nimeni nimic. În schimb, pauză după pauză, râdea de George, un coleg sărac, care nu reușea întotdeauna să aibă hainele curate. Părinții lui Mihai nu știau că fiul lor se comportă astfel, pentru că le ascundea mereu.

Într-o recreație, Mihai a luat penarul lui George și l-a aruncat pe geam. Băiatul a început să plângă, fiindcă părinții lui au lucrat mult pentru a-i cumpăra penarul. Toate fetele din clasă s-au repezit să îl întrebe ce s-a

întâmpnat. Lui George i-a fost frică să spună, pentru că nu vroia ca Mihai să îl mai necăjească, dar după multe întrebări, a mărturisit adevărul.

Colegele au cerut ajutorul profesorului diriginte, iar apoi Mihai a fost pedepsit cu nota scăzută la purtare. Profesorul i-a informat și pe părinții vinovatului, care au rămas surprinși de atitudinea fiului lor.

Când a ajuns acasă în aceeași zi, a fost certat și pedepsit pentru faptele sale:

- Dacă nu îți ceri iertare și nu vă împăcați, nu îți mai dăruiesc nimic de Crăciun! a spus mama lui nemulțumită.

- Îți vei cumpăra un penar nou-nouț din economiile tale, altfel nu îți mai dau bani de ziua ta! l-a amenințat tatăl lui mânios.

De atunci, Mihai nu l-a mai necăjit pe George, ba chiar s-a împrietenit cu el. Între timp, și-a dat seama că George nu e o persoană rea, și l-a ajutat cu orice avea nevoie. I-a cumpărat haine, penar, ghiozdan – chiar din banii primiți de ziua lui.

Prințul din VIS

Meșter Alina Mihaela, VI A

Într-o zi frumoasă de toamnă, am ieșit la plimbare prin parc împreună cu verișoara mea Diana.

Ne-am plimbat, am admirat culorile frumoase ale anotimpului, totul era multicolor.

Deodată, Diana mi-a povestit un vis frumos pe care l-a avut. Se făcea că ea era o prințesă frumoasă și se plimba prin curtea palatului și deodată veni un vânt ce adia plăcut, și o luă și o duse într-o pădure de cleștar. Așa ceva n-a mai văzut niciodată, toate erau strălucitoare și parcă pășea pe un covor din argint. Până și pomii erau argintii.

Păsările vesele ciripeau, verușele săreau pe crengile copacilor, vulpile blânde își dereticau în vizuină ... era o plăcere să privești împrejur.

Acolo, tot mergând și admirând peisajul, îi apărură în cale un castel din cristal, iar în poarta castelului stătea un prinț frumos.

Castelul strălucea în lumina soarelui, părea imens cât un munte, și avea multe ferestre. Prințul o întâmpină cu drag și o invită înăuntru. Acolo stătură de vorbă, ascultară muzică și dansară. Dar, deodată se trezi din somn și își dădu seama că totul a fost doar o iluzie și nu putea fi realitate.

Mi-a povestit că s-a îndrăgostit de prințul din vis și-și dorește în viitor un prieten asemănător prințului.

Am rămas impresionată de ce mi-a povestit. După ce m-am reîntors acasă din parc, m-am gândit la Diana și la visul ei, ce fericită era ea... în lumea ei de fantezie.

Totul a început de la un singur vis spulberat și de la o inimă frântă.

El este Andreas! Un copil minunat de 10 ani, căruia îi plăcea să citească și să învețe. Acesta s-a născut în Brașov, fiind unic la părinți.

Într-o zi caldă de primăvară, Andreas se pregătea să iasă afară la joacă. Se îmbracă într-un tricou alb lăptos cu mașinuțe viu colorate, niște pantaloni de un albastru celest și cu o pereche de adidași de un negru abanos. Fiind singur la părinți, nu avea un frate sau o soră cu care să-și petreacă timpul toată ziua; de

aceea se cufunda deseori în lectură. Cartea sa preferată era „Albă ca Zăpada și cei 7 pitici”, acesta empatizând cu Doc, cel mai înțelept și calm dintre pitici.

Ieși afară cu cartea în mână, se opri în parcul de lângă bloc și se așeză pe o bancă. Deodată apăru Vlad, singurul copil cu care nu se putea înțelege:

- Ce citești acolo, băi țacă? spuse Vlad pe un ton de superioritate.

- Eu... Eu... ci-ci...

- Da-da, știi... Citești din nou porcăria aia de carte pe care nu o lași niciodată din mână... Dă-o aici!

Îi smulse cartea din mână și începu să o distrugă filă după filă, aruncându-i priviri pline de răutate.

- Hei! Ce faci? Dă-o înapoi!!! încercă să se apere Andreas disperat.

- Ha-ha, acum o să înveți și tu să te maturizezi și să nu mai crezi în poveștile alea!

Andreas fugi necăjit acasă, și se refugie în camera sa.

- Bună, dragule, ce s-a întâmplat? întrebă mama când îl găsi plângând.

- Lasă-mă în pace! Urăsc viața! Urăsc cărțile! Vreau să fiu singur... spuse copilul cu ochii înlăcrimați.

- Povestește-mi, te rog, ce s-a întâmplat???

- Mereu am crezut că totul este un basm și că tot ce se întâmplă în cartea mea favorită se întâmplă și în realitate... dar se pare că nu este chiar așa... Vlad mi-a făcut cartea ferfeniță, și acum nu mă mai pot bucura de Albă ca Zăpada, Doc, Mutulică și restul...

...Anii au trecut și Andreas a crescut. Se gândea din ce în ce mai mult ce s-a întâmplat cu dragostea de lectură. Într-o zi, merse hotărât la părinții săi:

- Mama! Tata! Sunt destul de mare acum și vreau să vă rog ceva... Până acum nu v-am mărturisit, dar mă apasă ceva pe suflet. Îți mai amintești mamă, în acea zi de primăvară când m-ai găsit plângând în camera mea? Atunci mi s-a întâmplat un lucru îngrozitor: mi s-a răpit bucuria de a citi și de a călători în universuri imaginare. Dar acum, de dragul lumii fantastice din cărți, vreau să vă propun o aventură: să cumpărăm un teren pe care să ridicăm 7 căsuțe, în amintirea personajelor din

basmul meu preferat care mi-a marcat copilăria, și să le poată vizita copiii care sunt încă atrași de basme. Pentru aceasta, aș avea nevoie de sprijinul și aprobarea voastră.

Părinții nu au stat deloc pe gânduri. Ideea li s-a părut minunată și începură să facă planul pentru arhitectura noilor căsuțe.

Trecu un an, și totul era nou, curat, sclipitor, pregătit de inaugurare. „Ce poate fi mai frumos decât să petreci o zi întreagă, într-o căsuță ce pare ieșită dintr-un basm? Vă spun eu... NIMIC!”

Dar parcă tot lipsea ceva... glasurile entuziasmate, vioaie ale prichindeilor care, cum au început să apară printre locuințele fermecate ale piticilor, au dat viață poveștilor.

Figurine din turtă dulce

∞ prof. Costa Florica

Ingrediente

- 500 g miere de albine
- 250 g unt sau margarină
- 250 g zahăr
- 1 kg făină
- câte o linguriță de scorțișoară și cuișoare pudră
- 1 linguriță cu vârf de bicarbonat de sodiu
- 1 ou

Preparare

Se amestecă la foc mic mierea cu untul și cu zahărul. Se ia de pe foc și se lasă la răcit. În acest timp, într-un vas mare se amestecă ingredientele uscate: făina și condimentele, respectiv bicarbonatul de sodiu. Când ingredientele sunt doar călduțe, se amestecă împreună cu făina condimentată și se adaugă oul întreg. Se frământă bine aluatul, se acoperă și se lasă să se odihnească într-un loc răcoros cel puțin 1-2 ore. Dacă dorim să avem aluat brun, cernem 50 g cacao, pe care o încorporăm în aluat.

Întinderea aluatului și decuparea formelor

Se iau din aluat porții mici, cât încap în palmă, și se frământă bine până ce aluatul devine omogen. Se întinde apoi cu sucitorul pe blatul de lucru, până ajunge la grosimea de 4 mm. Dintr-o porție se decupează 1-2 forme. Aluatul rămas se adaugă la următoarea porție.

Coacere

Figurinele decupate se ridică cu lama lată a unui cuțit și se așază în tava de copt, cu grijă, să nu își modifice forma. Acestea se așază la distanță de câte 1 cm unele de altele, deoarece în timpul coacerii își măresc dimensiunile. Se pune tava în cuptorul preîncălzit la 180 ° C pentru circa 10-15 minute. Turta dulce este coaptă atunci când marginile formelor încep să se rumenească ușor. Se lasă figurinele în tavă până se răcesc, altfel se pot rupe.

Ornarea

Se bate un albuș până devine tare și se adaugă 100 g zahăr pudră, puțin câte puțin. Se toarnă glazura într-o pungă de nailon la care am tăiat cu foarfeca un colț. Se așază vârful pungii pe turtă, după care se conduce, în funcție de model. Dacă dorim turte dulci colorate, le putem picta cu ajutorul unei pensule și a unui colorant alimentar.

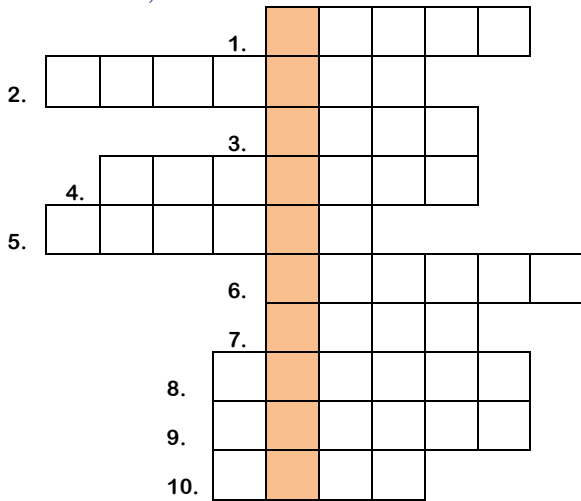
Spor la lucru!

Anotimpurile ișteților

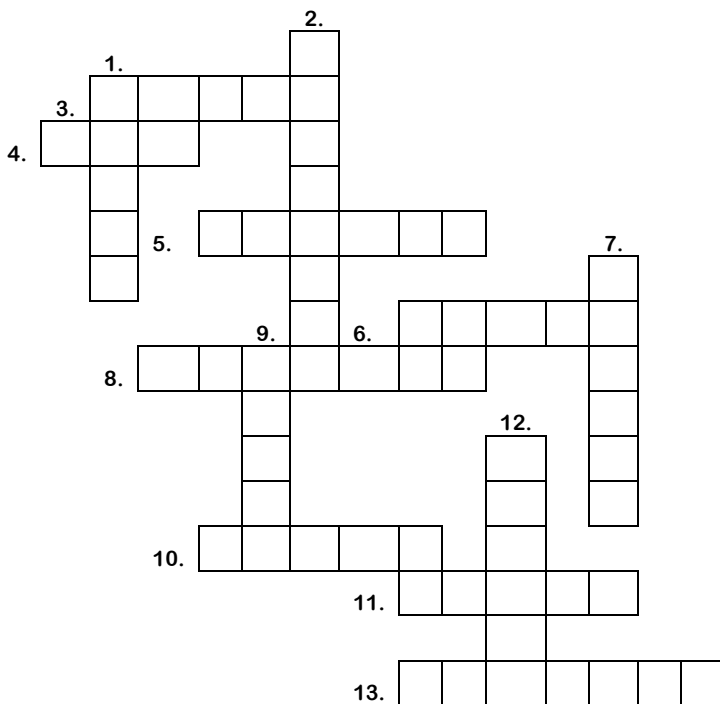

Rebusuri propuse de elevii din clasa a III-a C:
Cserös Szofia, Csepregi Fruzsina, Füstös Szofi, Kalla Vivien,
Merái Hanna, Gönczi Zsuzsa

1. E ușoară, parcă zboară, și alunecă pe pârție.
2. Un butoiăș portocaliu, aromat în plăcinte.
3. Norii toamnei aduc mai multe...
4. Toamna este un ...
5. Culoarea ca aurul a soarelui.
6. Ne mângâie și ne încălzesc mâinile când afară e ger.
7. Îl împodobim în Ajun, cu globuri și beteală strălucitoare.
8. Le culegem din pomi când se coc toamna.
9. Grădina în care trăiesc pomii fructiferi.
10. Fructe rotunde, dulci sau acrișoare, fie că sunt roșii, galbene sau verzi.

Pe verticala marcată, veți găsi luna care dă startul toamnei.

1. Animal credincios, considerat cel mai bun prieten al omului. (vertical)
2. Un gândăcel roșu prietenos, cu bulinuțe. (vertical)
3. Sub pomul de Crăciun, ne așteaptă un...
4. Croitor pe nisip sau în apă (animal cu foarfece).
5. Mâncarea preferată a iepurașilor.
6. Când se face..., copiii merg la culcare.
7. Acasă ne încălțăm confortabil cu... (vertical)
8. Pasăre multicoloră, care își mută uneori căsuța din junglă în colivie.
9. Fructe mici și albăstrui de toamnă, din care gustăm cele mai bune compoturi și dulcetuuri. (vertical)
10. Fotbalul se joacă pe un ...
11. Veverița își face rezerve pentru iarnă cu fructele ei preferate, ...
12. Iubim alimentele sănătoase culese din natură, fructe și ... (vertical)
13. Animal mare, cu trompă, care trăiește în ținuturile calde ale Africii.

CONDUCEREA UNITĂȚII

Director: prof. CODĂU TEODORA

Director adjunct: prof. BĂLINT BEĂTA LIVIA

COLECTIVUL DE REDACȚIE

prof. TURCU AMALIA
prof. BĂLINT BEĂTA LIVIA

prof. ANDREI MIHAELA
prof. BALAJ-HAȘ DELIA
prof. BALOGH CORNELIA
prof. BĂRCAN FLORINA
prof. CAPOTA ANITA
prof. COSTA FLORICA
prof. CRIȘAN DIANA
prof. DOBAI MIHAELA
prof. FĂNDLY ENIKŐ
prof. FEȘNIC FLAVIU
prof. NICHITA DIANA
prof. PECE DANIELA
prof. SABO LIANA
prof. SĂLĂGEAN ANNE-MARI
prof. SIMON LÁSZLÓ
prof. STANCA MELINDA
prof. UNTERLENDER ANDREA

**TIPOGRAFIA
„AUREO”**